

ταῦτα καὶ ὡς ἐκ μετοικίας ἴσχύσαμεν, ἄλλων ἄλλοθεν ἀγειρόντων, εἰσοικίσασθαι πάλιν καὶ εἰς βίβλον μίαν ξυνθεῖναι, πολλῶν δή με καὶ τοῦτο ἐκλιπαρησάντων καὶ οὕτι πω ἐκόντα βιασαμένων· οἵ με καὶ ἀναινόμενον δρῶντες καὶ ἴσχυρογνωμονοῦντα περὶ τὴν συλλογίην, καὶ τοῦτο προισχόμενον εἰς παραίτησιν ὡς ἀτελοῦς ἡλικίας καὶ νοὸς ἔτι τὰ σοφιστικὰ μὴ 5 πάνυ ἐξακριβοῦντος οἱ πλείους τῶν λόγων, «ἄλλὰ καὶ Αχιλλέως» ἔφασαν «οὐ καταγελάσονται Θερσίται καὶ ψελλίζοντος τὰ πολέμια».

10 Τὸ μὲν οὖν πολλὰ τῶν ἐμῶν ἐκλελοιπέναι, ὅθεν καὶ ὅπως, ἵκανῶς εἴρηται· τὸ δὲ καὶ χρόνῳ προήκοντα καὶ εἰς τὸ τῆς διδασκαλικῆς ἀξίας ὄψις ἀναβάντα, μὴ καὶ ὡς ἀηδόνα λειμῶνος μεγάλον τῆς ἐκκλησίας δραξάμενον, 10 πλείω τερετίσαι καὶ γενέσθαι λαλίστερον, τοῦτο δὲ καὶ λέξων ἔρχομαι. πολὺς μοι ὁ τοῦ φθόνου δαίμων ἐπέχρωε καὶ πάντα ἦν πολέμια· εἰς κάλλος ἀπέξεσα τὴν φωνὴν καὶ λαμπρὸν ἐδημηγόρουν, καὶ τὸ πλῆθος ἐπέρρει ὡς αἱ μνῖαι περὶ τὸ γλάγος, καὶ τὸ βῆμα ἐκύμαινε καὶ ὁ τῆς ἐκκλησίας πολιτάρχης ἥγραινεν, ὡς εἴ τις Κριτίας ἦ καὶ Ἰππίας τοὺς Αθηναίους δρῶν 15 τῶν τινας ὁγητόρων περιστοιχίζοντας καὶ δεδιώς τὴν ἐπίθεσιν. μακροτέρας ἐποιούμην τὰς διαλέξεις· ἀλλὰ καὶ οὗτοι θηρίον ἐκεῖνος ἦν καὶ ὑπερβρυχάτο λεόντειον, ὥσπερ εἴ πρὸς τὸ τοῦ λόγου μῆκος ἀπέκναιεν, ὀξυπείνης δὲν καὶ προτένθης, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ κελεῦσαι τοῖς τραπεζοποιοῖς κανηφορῆσαι καὶ διασκευάσαι τὸ δεῖπνον, ὅπότε ἡ γαστὴρ κελεύσειεν, ἦ καταδαρθέντι μετὰ 20 τὰς παροψίδας καὶ τοὺς κρατῆρας ὅπόσον καὶ βούλοιτο σπάσαι τοῦ κώματος.

11 Εἰς ἦθος ὁ λόγος ἐνεῖτο καὶ κακίαν ἐκόλαζεν ὅποια πολλὰ τῆς γραφῆς· καὶ ἦν ἐκεῖνος πάλιν καχύποπτος, εἰς ἑαυτὸν ἔλκων ὡς αἱ σικύαι | τὰ 526^γ] χείριστα. διῆειν ποτὲ τὴν Παύλου ποιμαντικὴν καὶ ὑπεζωγράφουν τῷ 25 λόγῳ τῶν πρὸς Τιμόθεον ἐκεῖνο τὸ ‘νῆφε ἐν πᾶσιν’ ἰεροφαντῶν, καὶ οὐδὲ ταῦτα ἡδέως ἤκουσεν, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐπισυνῆγεν ἡμῖν βαρὺ τὸ ἐπισκύνιον τοξοποιῶν τὰς ὁφρῦς καὶ μηνιῶν ἀκάθεκτα. τὸν γὰρ τοῦ Παύλου ἔπαινον σαρκασμὸν οἰκεῖον ἤγεῖτο, καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς ἐδυσχέραινε κρόταλα. καὶ τέλος καὶ βιβλίον δοὺς ἐπίτομον φέρον τῶν Παύλου ἐπιστολῶν τὴν ἐξήγη- 30 σιν, δ καὶ πρὸς γυναικα βραχύπονον καὶ ὀλιγόνον τὰ θεῖα (καὶ τί γὰρ ἡ γυναικα τρυφῶσαν καὶ βασιλίδα τῶν τινα παλαιοτέρων ἐθώπευσεν, ὡς